

Иван Вазов

Пушкин

И казах си: о, смърт, вземи ме,
тоз ад в гърди ми прекрати!...
Но ето, муза посети ме
небесна и ме укроти.

Тя нежно, сладко ме прегърна,
прикотка ме с вълшебен глас
и вдъхновен, във песни аз
излях душата си кахърна.

Певец! На бога не гълчи!
Той в теб два дара чудни лее:
сърце – от язви да повече,
поезия – да ги лечи!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9724>]